

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№ 1(36), квітень 2017 року

ВІД РЕДАКЦІЇ

Щиро вітаємо зі Світлим Великодніми Святами!

Великодні дзвони

*В небі, в зоряній безодні,
Тонуть дзвони великодні,
Тонуть, тонуть, ніби сон,
Б'ють, дзвонять тон у тон;
З ними дума в небо ліне,
З ними никне, з ними гине
Тьма заслон. Гаснуть зорі.
Знову світло.
Все радіє, все розквітло.
Зникла сила перепон.
Вся земля — святці амвон!
Сявом душі всі облиті
І немає їм на світі заборон.*

Грицько Чупринка

НАУКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Всеукраїнська конференція «Герменевтика в науках про дух»

Мета Всеукраїнської науково-практичної конференції «Герменевтика в науках про дух», що 29 березня 2017 року вперше відбулася у ХДАК, полягає в тому, щоби завдяки спільному методу пізнання об'єднати в єдиному науковому часопросторі напрями сучасної гуманітаристики, представлені кафедрами і факультетами ВНЗ. Адже герменевтика як наука та мистецтво розуміння текстів культури, вчення про способи та прийоми розкриття властивих їм змістів (здебільшого, прихованих), об'єднує, за Вільгельмом Дільтеем, у священну цілісність «науки про дух», виокремлюючи їх від наук точних та природознавчих. Початок ХХІ століття належить до одного з ренесансних сплесків в історії герменевтики, об'єкт дослідження якої надзвичайно поширився порівняно з добою її виникнення. Наразі не тільки тексти Священного писання, з вивчення таємниць яких розпочалася історія науки та мистецтва розуміння у працях середньовічних патристів, але й філософсько-естетичні концепції, історичні й юридичні документи,

художні твори як відображення ментальності певної доби розвитку мистецтва нині постають як багатогранний матеріал герменевтичного осягнення. Важливою складовою герменевтичного методу є наукова реконструкція аналізованого тексту, повернення йому висхідної значущості, обрії якої були втрачені під впливом руйнівного часу, змін свідомості людства, що дедалі більше віддаляється від власних пра-витоків, втрачаючи здібність розуміти духовний спадок предків.

Теми доповідей до програми конференції подали 80 вчених з вишів України. Змістовні виступи доповідачів, що представляли різні напрями герменевтики — від філософського до юридичного (герменевтика права), від культурологічного до мистецтвознавчого, — плідні дискусійні обговорення питань зі сукупності знань, уособленої науками про дух, презентація чотирьох монографій досліджень науковців ХДАК (Ю. В. Воскобойникової, В. М. Миславського, Н. О. Рябухи, В. М. Щепакіна) з питань мистецької культурології, творча зустріч із композитором О. Г. Польовим (викладачем Одеської національної академії музики ім. А. В. Нежданової) переконливо довели актуальність дослідницького поля шляхів розуміння текстів культури. Отже, цілком закономірно, що проведена наприкінці першого місяця весни Всеукраїнська конференція «Герменевтика в науках про дух» однині стане щорічним науковим заходом ХДАК. Це означає, що принципова нескінченність як уособлення герменевтичного пізнання будь-коли створених людством текстів різного роду, успадкована науковим форумом у відповідності до пра-вила стародавньої цивілізації «подібне — подібним».

О. Г. Рощенко,
д-р мистецтвознавства, проф., проректор з наук-
пед. та творчо-викон. роботи

Від Харкова до Вроцлава: квітневі дискусії молодих науковців

6 квітня 2017 р. в академії відбулася III Студентська інтернет-конференція «Інформація. Наука. Бібліотека. Весна». Захід був присвячений обговоренню сучасного стану бібліотек та впровадженню в їх діяльність новітніх технологій.

Конференція мала статус міжнародної, оскільки в її роботі взяли участь студенти із Вроцлавського університету, Інституту журналістики Київського університету ім. Б. Грінченка, Львівського національного університету ім. І. Франка та нашої академії. Кожен виш був представлений двома доповідачами.

Першою доповідала Петрунелія Андрусів із ЛНУ ім. І. Франка. Вона розповіла про соціальний проект «Сенсотека — простір спільного зростання», який є інклюзивним коворкінговим простором, орієнтованим на людей з вадами зору. Проект реалізує команда волонтерів: вони проводять різноманітні майстер-класи, презентації, семінари, творчі зустрічі та інші заходи.

Студентка нашої академії Людмила Чоха представила доповідь, у якій йшлося про технологію створення бібліотечного бренду, що поєднує «історію» про бібліотеку, слоган, логотип, та ті емоції, які переживає реци-

пієнт. На думку дослідниці, застосування брендингу як одного з маркетингових інструментів є ключовим фактором у просуванні будь-якої бібліотечної установи.

Маргарита Цюра з Київського університету ім. Б. Грінченка розповіла про застосування методу бібліотерапії в роботі з дітьми та підлітками.

Доповідачі з Вроцлавського університету Моніка та Сильвія Клещ познайомили присутніх із сучасними способами популяризації читання в громадських бібліотеках Польщі. Також йшлося про інтеграцію локального середовища цих бібліотек.

Учасники із Київського університету ім. Б. Грінченка, Лариса Зірко, Юлія Колотницька та Олена Нескреба висвітлили ті трансформації, які переживають універсальні бібліотеки в сучасному соціокультурному просторі.

Студентка магістратури нашої академії Марина Шевченко розкрила таємниці зберігання та архівування електронних документів у бібліотеці.

У завершальній доповіді Владислав Ремньов із Львівського національного університету ім. І. Франка схарактеризував комунікативну та інтерактивну природу електронних видань.

Отже, можна стверджувати, що конференція стала майданчиком для обміну думками молодих науковців — перспективних фахівців бібліотечної справи. Усі доповідачі підготували надзвичайно цікаві та інформативні наукові матеріали, які супроводжувалися мультимедійними презентаціями і стосувалися найактуальніших питань трансформації бібліотек у сучасному інформаційному просторі. Сам формат проведення конференції засвідчив, що бібліотеки та бібліотечні працівники модернізуються відповідно до викликів глобалізованого світу.

Анастасія Польшакова,
4 курс, ФСК

Великі кроки до позитивних змін

Кожен вищий навчальний заклад має свої особливості та атмосферу, що формуються, перш за все, самими студентами. У ХДАК 6 жовтня 2016-го року обрали новий склад студентської ради, створивши тим самим новий осередок самоуправління, де головою став студент факультету культурології Владислав Березовський, який зумів об'єднати навколо себе команду однодумців.

Основною рушійною силою діяльності студради є палке бажання сприяти усебічному розвитку Харківської державної академії культури, яка є тим місцем, де кожна молода людина може знайти себе, розкрити свій творчий потенціал, здобути не лише знання з фаху, а й розвинути як особистість, у разі потреби отримати захист, допомогу й підтримку.

Утім, хоча на сьогодні ми лише починаємо наш шлях, багатого чого вже вдалося досягти.

По-перше, зібралася дружна команда активних, ініціативних і відповідальних людей, які щиро хочуть, щоб студентське життя академії було яскравим, захоплюючим, незабутнім на довгі роки для кожного, хто тут навчається, і завзято крокують до позитивних змін у нашому виші.

По-друге, студентська рада ХДАК є справді тією ланкою, яка пов'язує керівництво академії зі студентами:

поставлені перед студрадою завдання виконуються вчасно і в повному обсязі; важлива інформація доводиться до відома студентського загалу.

По-третє, заграло новими фарбами студентське життя академії! Швидкий калейдоскоп подій не залишає нікого осторонь. За останній час проведено безліч заходів: творча зустріч із тренером «Голосу країни», талановитим виконавцем власних пісень Сергієм Бабкіним, освітній проект «AKADEM'x», який користується чималим успіхом у значної аудиторії, кінопокази, фільми для яких вибирали самі студенти, «фотосушки», де молоді поціновувачі прекрасного змогли побачити авторські знімки та представити власні фотороботи, speakinclub(и) для тих, хто прагне спілкуватися англійською...

І ще величезна кількість різноманітних лекцій, семінарів, творчих зустрічей, конкурсів, конференцій. Тільки встигай та не будь байдужим!

Отже, сьогодні можна зі впевненістю стверджувати, що студентська рада ХДАК працює і має вагомі результати. А ще запрошує всіх охочих долучитися до дружної та креативної команди і творити нову історію рідної АКАДЕМІЇ!

Влад Березовський,
голова студради ХДАК,
2 курс, ФК

Харків — столиця талановитої молоді

А ви знали, що наш Харків — не лише столиця молоді, спорту, а ще і хіп-хопу? Я, наприклад, ні, доки у вересні не відвідала Всеукраїнський фестиваль брейк-дансу «BREAKIDZ». (Просто жаж! Скільки цікавих речей відбувається навколо, а я не знаю! Соромно має мені бути, але про це пізніше). Отже, розповім вам про фестиваль.

«BREAKIDZ» народився в Харкові 17 років тому і проводиться щороку. Брейк-дансери з усієї України з'їжджаються на фестиваль, щоб вибороти титул «найхіпхоповішого» та «найтанцювальнішого» міста року. Кожне місто представлено на конкурсі двома збірними командами — дитячою (до 15 років) та дорослою (із 16 років), що робить фест атмосферним і видовищним. Якщо відверто, коли ми з оператором Євгеном Житніковим прийшли і побачили, що відбувається на сцені, то вже не хотілося нічого знімати: ми просто сиділи і дивилися, щоб не прогавити навіть найменшої деталі. Серед дітей перемогла збірна Білої Церкви, а серед дорослих — збірна Чернігова. Харківська команда посіла друге місце.

Більшість учасників BREAKIDZy — геніальні танцівники. Я думаю, що кожен із нас у чомусь дуже обдарований, просто треба відшукати в собі цей дар. Женья Житніков, наприклад, з яким я їздила на фестиваль, здібний оператор. Він розкрив у собі цей талант і прийшов навчатися в Харківську державну академію культури.

В академії багато талановитої молоді: актори, співаки, музиканти, режисери. Вони відчули цей талант і зараз, навчаючись, відшліфовують його. А в житті буває інакше: живе собі людина і не здогадується, що вона, наприклад, дуже талановитий художник, і йде навчатися на бухгалтера. А буває і навпаки... **Яке в нас, все ж таки, класне місто, правда?! Воно зібрало півтора мільйона різних людей, серед яких кожен має свій дар.**

Юлія Вакуленко,
3 курс, КТМ

ДІАЛОГ КУЛЬТУР

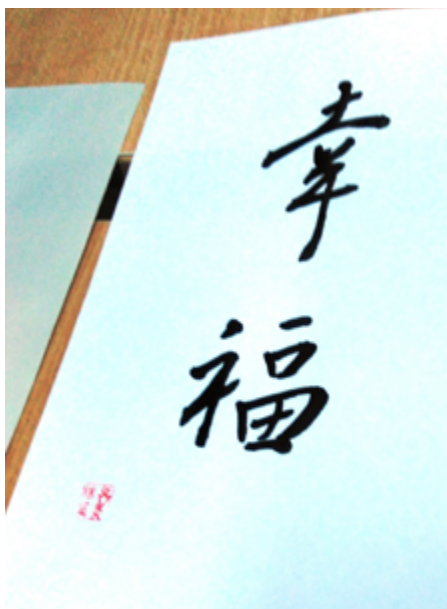
Таємниці китайської мудрості

Вивчення іноземних мов — це довгий і важкий процес, який потребує багато часу та зусиль. Дехто вивчає мови тому, що вони потрібні для роботи, інші — задля подорожі закордон. Знаючи мови, можна вільно спілкуватися з іноземцями, читати в оригіналі твори зарубіжних авторів тощо.

У мене змалечку була пристрасть до вивчення іноземних мов, зарубіжної культури, етнічних традицій. Я намагаюся використовувати кожен можливість і відвідувати різноманітні мовні курси, тренінги, інтерв'ю з іноземцями та інші подібні заходи. Це примножує знання, збагачує лексику, покращує вимову.

Щойно оголосили про набір на безкоштовні курси з вивчення китайської мови, я без вагань вирішила приєднатися. Давно мріяла про такий шанс! Усе почалося з того, що 6 грудня ми з однокласницею вирушили до третьої аудиторії нашої академії, де відбулася презентація культури китайської каліграфії для студентської молоді, котра виявила зацікавлення у вивченні китайської мови.

Ми дізналися про історію виникнення китайської каліграфії та із задоволенням розпочали своє знайомство зі світом східної культури. На жаль, усі емоції неможливо передати словами, але одне можна сказати точно — це було неперевершено!

Іноземні студенти, У Яньлін, Ян То та Ян Чен, які стали нашими вчителями, розповіли про витоки і розвиток каліграфії, продемонстрували дуже цікаві епізоди з китайських фільмів, на практиці ознайомили нас із прикладами використання старих та нових ієрогліфів.

Найбільш захоплююче, на мою думку, було власноруч писати ієрогліфи чорною тушшю за допомогою спеціального бамбукового пензлика. Більшість присутніх зосередили свою увагу на трьох «символічних» ієрогліфах: здоров'я, щастя та, звісно, любов. Усі, враховуючи вчителів, плавно та обережно виводили кожен лінійку, намагаючись правильно зобразити на папері потрібний символ.

На згадку про цей день У Яньлін поставив кожному на аркуші червону печатку. Підсумком цього чудового заходу стало колективне фото з нашими «шедеврами».

Тепер ми з подругою двічі на тиждень відвідуємо курси, де навчаємося граматики, правильної вимови, діалогічного мовлення та письма. Можливо, хтось скаже, що вивчати китайську складно, але, повірте, з такими вчителями, як у нас, це дається з легкістю. Робота з носіями мови дає найбажаніший результат!

Лілія Рябініна,
1 курс, ФСК

«PUSH» — це ваш шлях до мети!

Мета, мотивація, прокрастинація — це слова, які ми часто вимовляємо і чуємо останнім часом, вони належать до найуживаніших серед молоді у сучасному суспільстві. Але чому ж?

Утім, якщо «мотивація» та «мета» зрозумілі усім нашим читачам, то щодо «прокрастинації» пояснимо... Прокрастинація — це психологічний термін, що означає схильність людини відкладати неприємні завдання на потім, тяжіння до справ, що приносять більше задоволення або швидший результат.

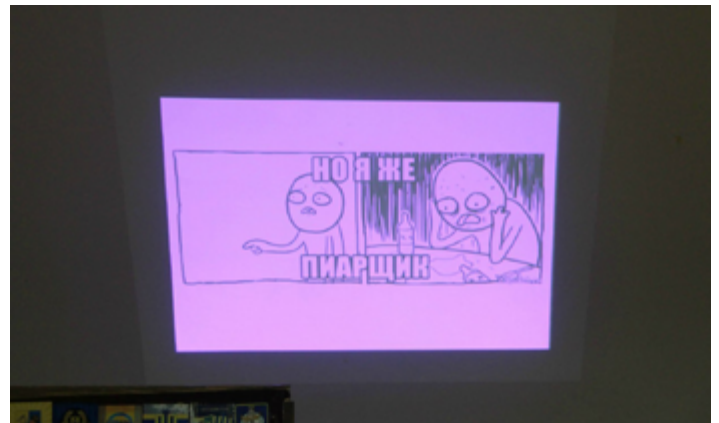
Саме зараз перед нами найбільш гостро постають проблеми прокрастинації, ми зустрічаємося з невмінням чітко формулювати мету, йти до неї, усвідомлювати мотивацію своїх дій, що є рушійною силою особистісного розвитку.

У певний момент ми починаємо шукати для себе відправну точку, що надихне і спрямує нас до успіху, творчої самореалізації, саморозвитку. Саме таким поштовхом може стати для людини «PUSH».

Вочевидь, ви не знаєте, що таке «PUSH»? А розшифровується ця аббревіатура так: **P**ursuit — пошук, **U**nity — єдність, **S**uccess — успіх, **H**ardwork — напружена праця.

Ідея організації проекту «PUSH» народилася 8 грудня 2016 року на кафедрі менеджменту СКД. Вона пов'язана із пошуком формули досягнення успіху, а складовою цієї формули є згуртування креативних та амбіційних людей, які надихають одне одного та діляться своїми знаннями й практичним досвідом. Формат наших зустрічей — бізнес-лекції, майстер-класи, семінари, круглі столи, спрямовані на професійну самореалізацію в таких сферах: менеджмент та маркетинг, реклама та PR, журналістика.

Цей проект пропонуємо розглядати як «народження дитини», дуже вражаюче, тепле та довгоочікуване. Цього року до нас у гості завітали випускники ХДАК, які досягли професійних успіхів. Вони виступили як спікери нашого проекту та створили неповторну, затишну атмосферу професійного спілкування. **Вадим Мирошніченко** (викладач кафедри СКД і куратор проекту) наприкінці заходу висловив таку думку: «Це було щось більше, ніж просто семінар з випускниками. Це був справжній професійний майстер-клас!». Отже, організаторів проекту можна розглядати як «батьків» цієї «дитини», які обожнюють те, чим займаються, і прагнуть надихнути на досягнення мети та реалізацію найзаповітніших мрій.

Ми намагаємося довести, що немає неперспективних спеціальностей або вишів, є лише неперспективні люди. Знаючи це, долучайтесь до нас.

«PUSH» — це дійсно поштовх до пошуку себе та свого місця в житті.

Наталія Попова,
1 курс, ФК

Емоції, подаровані «Заповітом»

Українська народна творчість споконвічно є скарбницею самобутності українського народу, найщирішими проявами його широкої душі. Театр танцю нашої академії — «Заповіт» вже не одне десятиліття знайомить широкий загал із найкращими взірцями української культури, його виступи викликають у глядачів лише позитивні емоції. Чудово насолоджуватися виступом одного із найкращих колективів народного танцю не тільки Харківської області, а й усієї України з глядацької зали. Але ще краще брати участь у його репетиціях, бути його повноправним членом, знайомити глядачів із неповторною силою танцювального мистецтва.

Для нас, артистів цього театру, «Заповіт» — це не лише позитивні емоції, але ще й творча професійна реалізація: постійні репетиції, нескінченні повторення одного й того ж руху з метою удосконалення, виснажлива робота над собою, відсутність вільного часу, зосередження на відточенні виконавської майстерності. І найголовніше — це незгасаюче бажання знову і знову виходити на сцену, дарувати людям свято, тепло своїх сердець і віру в те, що в житті все складається добре.

Можливо, людина, далека від хореографії, вважає, що «Заповіт» — це просто танцювальний колектив, який створює звичайні хореографічні композиції, пов'язані з українськими традиціями.

Але, працюючи в його складі, беручи участь у різнокольорових, емоційних дійствах, що відбуваються на сцені, починаєш усвідомлювати, що важливими є не лише досконалість рухів, пластичність, артистизм, висока виконавська техніка, а й ті емоції, які переживаєш на сцені, той настрій, в якому виконуєш танець.

Участь у виступах театру танцю «Заповіт» дарує нам щасливу можливість відчувати себе частиною великого мистецького колективу, у якому всі його учасники об'єднанні всеохоплюючою любов'ю до рідної землі, української культури і є шанувальниками хореографічного мистецтва та вічними служителями Терпсіхори.

Костянтин Крутько,
2 курс, ФХМ

СТУДЕНТСЬКІ ОБРІ

І це лише перші кроки...

Коли я вперше потрапив до академії, то відчув певний страх: мені здавалося, що важко звикати до нового колективу, викладачів і навчального закладу взагалі. Звичайно, мене приваблювала невизначеність, зміна способу життя (хоча я це не дуже любив), але в глибині душі оселилася недовіра: що і як складеться в незнайомому оточенні. Я широко радію, що тоді помилився, оскільки потрапив у дуже комфортні умови: гарний, дружний колектив, розумні, неординарні викладачі, цікаві моменти студентського життя, стрімкі зміни подій та калейдоскоп неповторних вражень запалили полум'я в моїй душі й викликали жагу до знань.

Мої перші кроки в академії були невпевненими, але значущими для мене. Я познайомився зі своєю групою, яка, незважаючи на нетривалий час знайомства, стала веселим та дружним товариством. Неординарність та шалена енергія нашого колективу зумовили проведення таких же нестандартних заходів.

Уже в першому семестрі проведено наш дебютний захід. Його тематика була пов'язана з усім добре відомим героєм творів А. Конан Дойля Шерлоком Холмсом.

Це був квест, під час проходження якого всі мали свої завдання. Моя роль — одна з провідних. Я дуже хвилювався, оскільки не мав досвіду публічного виступу. Усе, на щастя, пройшло добре і я отримав справжнє задоволення. Для мене ця подія стала першою спробою реалізації організаторських здібностей. І результатом я цілком задоволений.

Ще однією незабутньою подією в нашій групі був передноворічний вечір. Саме він дозволив продемонструвати креативність мислення та злет фантазії. Запальні ігри, сердечні побажання, невимушене емоційне спілкування створили дійсно святковий настрій. До того ж, і фуршет був дуже смачним, ми відчули, що Новий рік наближається і обіцяє нам багато цікавих ідей.

Отже, півроку навчання в академії подарували багато незабутніх вражень, вірних та щирих друзів. Сьогодні я точно знаю: вступ до академії — важливий крок у моєму житті.

Андрій Гапоненко,
1 курс, ФК

Коли звучить гітара...

Люди вважають, що музика — це відлуння (голос) людської душі. Відчуваючи її вплив на собі, ми можемо торкнутися чогось особливого, вічного, божественного. Музичні інструменти допомагають нам у цьому, особливо гітара. Люблять її і в славетному місті Миргороді, що на Полтавщині. Цього року тут святкував свою 25-ту річницю фестиваль мистецтв «Мир-Град».

З 2013го року він почав проходити як фестиваль мистецтва гітаристів, дозволяючи всім, хто пов'язав своє життя з гітарою, обмінюватись особистими надбаннями, досягненнями у виконавській та композиторській діяльності. Глибокий і водночас мелодійний та ніжний тембр гітари чудово поєднується з іншими інструментами, такими як: скрипка, флейта, рояль. Традиційним на фестивалі є проведення турнірів «Лицарі гітари» та «Леді гітари». У них змагаються талановиті молоді музиканти, які неодноразово ставали лауреатами всеукраїнських та міжнародних конкурсів.

Цього року у фестивалі брали участь митці з Києва, Харкова, Черкас, Полтави, Кременчука, Слобожанського.

Хочу відзначити, що фестиваль «Мир-Град» відвідав (і, до речі, дуже успішно виступив) ансамбль гітаристів Харківської державної академії культури під керівництвом Петра Юхи, у складі якого: Аркадій Пейган, Сергій Хекала,

Андрій Шніцар, Дар'я Нікітіна, Павло Станевський.

Так, у 2016 році молоді композитори продемонстрували свої нові доробки. Ірина Скриннікова (Харківська обл., м. Водолага) презентувала «Казку про гору». Вісім яскравих музичних творів у поєднанні з поетичною історією та світловими ефектами прозвучали на сцені завдяки старанням молодих музикантів Миргородської музичної школи ім. А. П. Коломійця. Ірина створила шедевр для гітаристів у слові та музиці.

У цьому фестивалі брав участь і я — студент Харківської державної академії культури Андрій Шніцар. На фестивалі я познайомив слухачів з власним твором для альту, скрипки та гітари «Спогад». Також мною було представлено декілька композицій для гітари-соло. Позитивно оцінив нашу творчість член Національної спілки композиторів України В. Г. Карлаш. Глядачі залюбки слухали музику молодих композиторів, що стало для них своєрідною нагородою.

Новацією була презентація музичних збірок композиторами Юрієм Шевченком та Леонідом Біленком.

На мою думку, принцип існування музики — спілкування. Уже не вперше в рамках фестивалю відбуваються репетиції оркестру гітаристів, в якому беруть участь молоді музиканти. Диригентами виступили автори творів Юрій Шевченко та Леонід Біленко, які отримали можливість почути свої твори в яскравому виконанні гітаристів — учасників фестивалю.

Який гітарний фестиваль проходить без тестування авторських гітар?

Молоді майстри Володимир Шевченко та Іван Замірець із Харкова познайомили нас зі звучанням цього інструмента, подарували нові яскраві барви гітарних звуків, а педагоги отримали можливість за «круглим столом» обговорити актуальні методичні питання.

Музика присутня в усіх творіннях людської душі, гармонійно поєднується вона із зображувальним мистецтвом. Професійні митці та студенти художніх студій створили композиції на гітарні теми, представлені на фестивалі «Мир-Град». У 2016 році більше 30 художників долучилися до цього свята.

Дякуючи засновникам цьому чудового фестивалю, зокрема відомому полтавському гітаристу М. М. Касьяненко, учасники та глядачі в черговий раз пересвідчились, що музика та гітарне мистецтво — безмежні!

Андрій Шніцар,
3 курс, ФММ

Великі перемоги маленьких бальників

Усі діти та дорослі, які займаються бально-спортивними танцями, знають, що в спорті не обійтись без змагань. Сам факт участі в конкурсах дисциплінує і робить процес тренувань осмисленим та націленим на конкретний результат. Уже декілька років я беру участь у таких фестивалях виключно в ролі тренера. Це не набагато легше, а, можливо, і складніше, ніж виступати як учасник.

Нещодавно ми з учнями брали участь у фестивалі бально-спортивного танцю у Харкові. Він був надзвичайним: затишна атмосфера, креативний декор, музика — сучасна і драйвова, а суддівська «панель» — професійна і досвідчена. Мої діти були дуже гарно вбрані: батьки дівчаток дуже постаралися та одягнули їх у найкращі сукні, зробили найкреативніші зачіски, а батьки хлопчиків ретельно обрали для них вишукані сорочки та штани.

Перед змаганнями діти мають можливість провести репетицію свого номеру на паркеті. А тренер у цей час може вказати на помилки та допомогти позитивно налаштуватися на виступ. Адже кожен керівник має розуміти, що діти дуже вразливі, тому їх необхідно попередити про можливість поразки і пояснити, що головне — не перемога, а участь, до якої потрібно ставитися дуже відповідально.

І нарешті... Оголошують категорію, в якій виступають мої учні. Ледве стримуючи хвилювання, вони виходять на паркет. Звучить музика, діти починають танцювати...

У цей час я хвилююся не лише за себе як за тренера, а й за кожного учня, за кожну пару, яку підготувала до цих змагань. Ми багато часу проводили в хореографічній залі, працювали над удосконаленням танцювальної техніки, особливу увагу звертали на поведінку під час виступу. Так-так, саме на поведінку, бо діти мають знати, як поводитися в складних ситуаціях, що можуть статися з ними на паркеті. Наприклад, якщо один із партнерів забув рухи або, навіть, упав.

Коли перший із чотирьох танців позаду, здається, можна трохи заспокоїтися. Але попереду ще три виступи, і важливо, аби діти не забули, як правильно обрати місце на паркеті (особливо, відносно суддівської колегії), та почали танцювати в такт музики. Звісно, ми багато разів повторювали це на тренуваннях, але під час конкурсу учасники, перебуваючи в стані стресу, можуть майже все забути.

...Нарешті почалося нагородження. Ми з батьками маленьких бальників дуже хвилюємося і сподіваємося, що наші старання оцінять гідно. Для нас ці діти — завжди найкращі та найталановитіші. Цього разу всі мої учні посіли перші місця. Їх нагородили медалями, пам'ятними дипломами та подарунками. Маленькі хореографи були дуже раді та вдячні мені за успіх. А я, в свою чергу, вдячна їм.

Для нас цей фестиваль закінчився перемогою. Діти зрозуміли, що тільки змагання дають можливість об'єктивно оцінити свій рівень підготовки та порівняти власні досягнення зі здобутками суперників. А попереду ще багато фестивалів і, сподіваюся, перемог.

**Дарина Сташнікова,
3 курс, ФХМ**

Відлуння спогадів

Пішов у минуле 2016 рік. Планетою крокує Новий 2017. Ми спробували дізнатися у менеджерів СКД першого курсу, чим вразив, що подарував та чим запам'ятався їм рік Вогняної Мавпи (до речі, рік вступу до ХДАК), чи вдалося їм облаштуватися в академії за ці місяці й звикнути до статусу студента? Саме тому я і провела опитування серед своїх одногрупників.

Для нашої старости Алевтини головним досягненням цього року є **вступ на бюджет до академії: «Я так довго про це мріяла!»** — зізнається дівчина. А ще вона стверджує, що прекрасно почувається в статусі студентки (особливо її втішають різноманітні знижки: в транспорті, кіно тощо). І вже **СВОЮ рідну академію вона не проміняє ні на що!** «Ну, хіба що, на Гог-вортс», — сміється Алевтина.

Академія — як нове дихання, як нова сторінка життя... «Відчуваю себе тут значно краще, ніж у школі, я стала старшою, відповідальнішою, розумію, що щодня зростає мотивація до навчання. Тут справдилися мої сподівання (на 101%) і я отримала натхнення та творчу наснагу», — говорить із захопленням Наталка Попова. Нашу групу дівчина сприймає як сім'ю: «Я розумію, що кожен може багато чим поділитися зі мною за роки навчання. **Мої одногрупники — дуже дивні люди:** інколи вони шалено смішні, інколи стримані та серйозні... Обожаю їх і щиро хочу побажати творчості, натхнення, успіхів, усього того, що змушує нас із радістю прокидатися щоранку. **Тож, робимо своє життя яскравішим і здійснюємо всі свої мрії!**».

Своїми враженнями поділилася також Тая: вона й не думала, що за місяці навчання зможе знайти таких друзів, з якими буде комфортно навчатися, проводити час, приємно спілкуватися, а ще минулий рік став для неї особливим, оскільки відкрив двері в доросле життя.

Найкращими спогадами Олі Шикиної за 2016 рік є: завершення 11-го класу, випускний бал, хвилювання під час вступу. Їй дуже подобається майбутня спеціальність і академія, де вона почувається як вдома: **«Я хочу навчатися тільки тут»**, — стверджує дівчина.

Навчальні предмети, які ми опановуємо, стали для нас справжнім відкриттям. Кожен із них мав свою «родзинку», знайомив нас із майбутньою професією. Але найбільше всім сподобався «Вступ до фаху». Під вправним керівництвом **Вікторії Миколаївни Чекштуріної** ми отримали досвід організації тематичного квесту до Міжнародного дня студента. «Це перший наш захід, перший і безцінний досвід, який запам'ятається на все життя», — розповідає староста Алевтина.

На питання, хто з викладачів вразив найбільше, всі одноставно стверджують: **Георгій Дмитрович Панков**.

«Це людина-несподіванка, ніколи не знаєш, чого від нього очікувати. Я прокидалась о шостій ранку щосуботи і за будь-якої погоди йшла до академії: чи то в дощ, чи в заметіль я поспішала на зустріч із «Історією релігійних ідей» та Георгієм Дмитровичем», — додає староста.

Для кожного з моїх одногрупників важливим є те, що в нашій академії проводять зустрічі з успішними випускниками (а їх, повірте, немало), різноманітні семінари, конкурси, квести, і ми, менеджери СКД, завжди намагаємося встигати всюди.

Завершуючи 2016 рік, а також перший навчальний семестр нового студентського життя, я поцікавилася у своїх одногрупників, як вони створювали новорічну атмосферу. Кожен, звісно, створює новорічну атмосферу по-своєму, але майже всі дивилися новорічні фільми, слухали веселі пісні і традиційно прикрашали ялинку, яка на 100% забезпечила новорічний настрій. Також ми згадали про новорічні подарунки, які запам'яталися найбільше. Вони були дуже різними: дерев'яні санчата для ляльки, ескіз вишивки, солодощі, тендітна Барбі, конструктор «Лего», пазли, м'яка іграшка. Ці подарунки ставали приємною несподіванкою, яка створювала новорічний настрій. Але, напевно, найкращим подарунком 2016 року для кожного з нас став вступ до академії.

І на завершення хочу додати: 2016 рік, справді, був незвичайним, дещо складним, але дуже цікавим. Для мене і моїх одногрупників урочисто відкрила двері Харківська державна академія культури, яка дасть нам мотивацію до професійного саморозвитку та самовдосконалення, допоможе реалізувати наші мрії. **Ми, менеджери соціокультурної діяльності, не збираємося зупинятися на досягнутому, а впевнено крокуємо до вершин своїх мрій і саме цього бажаємо всім студентам ХДАК!**

Марія Нагірняк,
1 курс, ФК

На факультеті кіно,- телемистецтва обрали нового короля та королеву

9 грудня відбувся п'ятий (ювілейний) конкурс **Король і Королева КТМ**.

Це завжди довгоочікувана подія і, звісно, гарний настрій, позитивні емоції, можливість повболівати та отримати естетичне задоволення від яскравих образів учасників. Кожен із них самовіддано готувався до випробування.

Перш за все, конкурс — це прояв власної творчості і креативності кожного.

Конкурсанти вражали не тільки бездоганним зовнішнім виглядом, а й ерудицією, невимушеністю та артистизмом. Це дійство зблизило учасників і подарувало феєричне шоу глядачам. **Переможцями стали Герман Каландарішвілі та Софія Хорольська. Приз глядацьких симпатій отримали Аліна Плехун і Денис Губанов.** Решту учасників очікували приємні подарунки від спонсорів конкурсу. **Тож, вітаємо переможців!**

Марія Шмегіровська,
3 курс, ФКТМ

Радуга дней

Время — река, которую не остановить. Она длинный серпантин, коварный поток, наполненный нами. Каждый день, неделя, месяц раскрывают новые возможности и перспективы. И главная задача, которая стоит перед нами сейчас, — увидеть их, не упустить и воспользоваться на полную.

Весна, которая постучала в наши окна, принесла нам много событий. Для кого-то это слово — синоним сессии, для кого-то — любви... Мы сами хозяева своей жизни, которую украшаем для себя. Тогда почему бы не сделать каждый день праздником ярких и позитивных эмоций персонально для себя? Когда жизнь становится скучной? Когда однообразие и рутина наполняют ее настолько, что не остается места для праздника и чего-то нового. Радостному человеку поводы для веселья встречаются на каждом шагу. Но, попав в серую обыденную полосу, он не может выбраться из нее самостоятельно. Поэтому этот небольшой календарь будет вашим талисманом хорошего настроения на месяц. Мы ДАРИМ вам выход, дверь в радость и праздник.

Кален-Дар на май

1. День покатушек с ветром
2. День весенних акварелей
3. День солнечных пятнашек
4. День собачьего счастья
5. Хокку-день
6. День встречи с Белым Рыцарем
7. День распахнутых окон
8. День перешагивания через ступеньку
9. День уличных музыкантов
10. День девяти жизней
11. День ожидания Мэри Поппинс

12. День ежиного сопения
13. День грозового гонга
14. День смешных нелепиц
15. День калейдоскопов
16. День танцев с привидениями
17. День окарин, дудок и свистелок в свое удовольствие
18. День рожжжжждения майского жжжжжжука

Это легкие праздники на каждый день. Их можно праздновать и в одиночку, если сегодня не хочется ни с кем делиться. Если правила игры вам не нравятся — вы можете придумать свой Кален-Дар.

19. День парусов на горизонте
20. День ветряных вертушек, больших и малых
21. День обмена талисманами
22. День богатырского Посвиста (соловьиный день)
23. День каштановых свечек
24. День валяния в траве
25. День счастливого билетика
26. День хождения босиком
27. День смелых решений
28. День лепестковой вьюги
29. День гадания на ромашках
30. День желтых от одуванчиков носов
31. День дырок от бублика

Швидше! Сміливіше! Театральніше!

Перші весняні театральні ігри ХДАК

Нещодавно в стінах театрального корпусу Харківської державної академії культури відбулися заходи, присвячені Міжнародному дню театру. Глядачам представили незвичайну форму театралізованого дійства. Це була стилізація формату проведення Олімпійських ігор.

Сценічний майданчик перетворився на імпровізований давньогрецький амфітеатр, де журі, команди-учасниці та вболівальники розміщувалися по секторах. Оформлення кожного сектора відповідало певній епосі. Режисерами-постановниками було обрано чотири найяскравіші моменти розвитку театрального мистецтва: давньогрецький театр — зародження театрального мистецтва та таких понять як «хор» та «актор»; «Кабукі» — традиційний японський театр зі співом, музикою, складним гримом і костюмом, що має важливе символічне значення; «Commedia dell'arte» — народний італійський театр імпровізації; Театр Сучасності — з використанням інноваційних комп'ютерних технологій.

Дійство розпочалося з перегляду відеоматеріалів, котрі яскраво ілюстрували сценічні втілення різних епох (від Античності до Сучасності). Після цього увесь сценічний майданчик засяяв різнокольоровими барвами. У цей момент ведучий оголосив початок святкової ходи театральних команд.

Символічну назву, девіз, прапор та колір кожна команда обрала сама.

Після параду команд для відкриття Перших весняних театральних ігор до слова

було запрошено заслуженого діяча мистецтв України, доцента, декана факультету театрального мистецтва ХДАК — І. О. Бориса. Честь запалити урочистий театральний ліхтар було надано заслуженому діячу мистецтв України, професору, завідувачу кафедри режисури С. І. Гордєєву.

Після слів: «Ми починаємо!» команди зіткнулися в імпровізовано-

му театральному поєдинку, який мав чотири етапи. Мета кожного — представлення театральних особливостей відповідних епох.

Спритність та знання історії театрального мистецтва, неординарність та талановитість театралізованих виступів враховувалися під час визначення тріумфатора Перших весняних театральних ігор. **Перемогу здобули студенти 4 курсу (гр. 1М, факультету театрального мистецтва).**

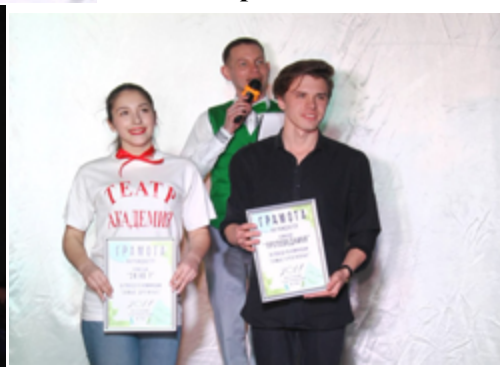
Усім учасникам на згадку про свято вручили символічні подарунки. **Переможці та призери (II та III місця) отримали великі пироги з капустою, які допомогли відчутти справжній смак перемоги.**

Фіналом святкового дійства став флеш-моб всіх учасників, який ознаменував згуртованість театрального факультету.

«Швидше! Сміливіше! Театральніше!» — саме ці слова стали ідеєю художнього задуму режисерів-постановників дійства. Ними виступили студенти 3 курсу заочної форми навчання (гр.1М), факультету театрального мистецтва. Утілювали юні творці свій задум під керівництвом куратора курсу — кандидата мистецтвознавства, старшого викладача кафедри режисури Р. Г. Набокова та викладача кафедри режисури — І. О. Машенко.

Сподіваємося, що весняні театральні ігри стануть доброю традицією і ще неодноразово подарують глядачам щасливу зустріч із театральним мистецтвом.

І. О. Машенко,
помічник проректора з
вихов. роботи, викладач

Любов як гравітація Землі

Весна... Яка вона у вас за рахунком? Скільки ясних весняних днів уже пережито? А скільки ще попереду? Питання ці не більше, ніж формальність, бо весна для кожного суто індивідуальне поняття. **У молоді вона часто пов'язується з коханням.** І, навіть, якщо ви закохалися глибокою осінньою порою, то на серці у вас все одно весна. Отож, не дивно, що з початком березня про кохання починають говорити усе більше і з особливим натхненням. Це стає найпривабливішою темою. Але, навіть, якщо вийти за календарні рамки, можна помітити, що **«любов» — найпопулярніша та вічна тема для усіх народів та епох.** Погодьтеся, частіше за все ми говоримо про те, що любимо.

І тут, я, як і будь-яка інша людина, розповім вам про свою любов. Любов до таїнств і відкриттів. Почалася вона з того, що в дитинстві мені прищепили пристрасть до наук, особливо до фізичних та космологічних. Вченою я так і не стала, шлях привів до Академії культури. Але моєю пристрастю донині є квантові теорії про паралельні світи, далекі незвідані простори космосу та віковічні зорі, котрі несуть нам світло від часів зародження Всесвіту.

Почалася моя любов з того, що класу з дев'ятого я захопилася єдиною теорією поля і думкою про створення власної гіпотези виникнення світу.

Потрібно сказати, що це захоплення, мабуть, і полишило б мене, як і багато інших дитячих пристрастей. Але доля вирішила інакше.

Одного разу, коли я знов розмірковувала над тим, як дивно, що **електричне поле «перетікає» в магнітне і навпаки, я збагнула одну річ. Напевно, має бути ще якесь поле, частиною якого є і електричне, і магнітне.** Через нього вони і перетікають.

Пізніше я натрапила на наукову статтю саме про існування третього поля, котре я напередодні винайшла самотужки. Вам це мабуть нічого не скаже, але для моєї дитячої свідомості то була маленька перемога. З тих пір я цікавилася цим вже в дорослому віці і одного разу збагнула ще дещо дуже важливе...

Дивна річ — любов — нелогічне і невимовне відчуття. І гравітація теж — непідвласне нічому фізичне поле. У любові нічого неможливо передбачити і прорахувати. І в гравітації дозволяється тільки умова взаємодії двох тіл. А ось взаємодія трьох тіл вже не дозволяється. Ніби любовний трикутник. А найцікавіша особливість в тому, що дві закохані особи притягуються один до одного. **Тобто, якщо любов вважати позитивним зарядом, то виходить, як і в гравітації: позитивні заряди притягуються.** Це і було моє відкриття.

Кажуть, що любов — це те, з чого створений світ, що це первинна енергія, і «Бог є Любов». Тоді я вирішила, що **гравітація — це і є те третє, первинне поле, з котрого і починається все на нашій планеті.** Навіть весна починається з гравітації. І вся наша любов — це найвищий і найсвятіший рівень гравітації Землі.

Людмила Чоха,
4 курс, ФСК

ПОЕТИЧНА ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

«Ты»

Гори дальше, свеча, на краю темноты,
я теперь поняла всё, что чувствуешь ты.
То, что плача, кляня и сжигая мосты,
поменяешь свой градус земной долготы.
Переедешь туда, где морские порты
запятнают дороги твоей чистоты
и наполнят тебя до слепой тошноты...
Нет дороги назад. Перекрестки пусты.
Ну а я без тебя упаду с высоты
и остыну, как ты незаметно остыл.
Погребя всю любовь в пустоте суеты,
я сложу на груди ее холодны персты.
И не будет на свете милей нищеты,
чем моя, потерявшая боль остроты,
далека от тебя расстоянием версты,
соразмерна лишь только понятию «ты».

Людмила Чоха

«Злива»

Темно. Диктує злива
Тексти до пісні землі.
Вона так співати хотіла,
А може тільки йти.
На ритм положивши краплі.
Співала вона до сліз.
Зривавши хоч раз овації,
Співала знову на біс.
А потім зникала надовго,
Немов на гастролях була.
І з кожним разом солоніше
Були її краплі-слова.
Так холодно з нею і сирі,
А зрештою, як без неї?
Така чарівна ця злива,
Немов пелюсток лілеї!
Нехай вона знов співає
І стука у наші серця.
Злива... Вона надихає
Там, де натхнення нема!

Анет Полякова

Служителі слова: записки юних редакторів

ЦЕЙ ВИПУСК АКАДЕМІЧНОЇ ГАЗЕТИ «БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ» — ПЕРША СПРОБА РЕДАКТОРСЬКОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ 4 КУРСУ ФАКУЛЬТЕТУ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ НАПРЯМУ «КНИГОЗНАВСТВО, БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО ТА БІБЛІОГРАФІЯ», ЯКІ ПРОТЯГОМ НАВЧАЛЬНОГО СЕМЕСТРУ ВИВЧАЛИ ДИСЦИПЛІНУ «ЛІТЕРАТУРНЕ РЕДАГУВАННЯ І СТИЛІСТИКА» ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ОЛЕНИ МИКОЛАЇВНИ БІЛИК — ДОЦЕНТА КАФЕДРИ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА, ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ТА МОВОЗНАВСТВА.

Що для нас означає слово «редактор»? Професія ця здавна овіяна романтичним ореолом, як і особливим шанобливим ставленням до її представників. Уже відколи людина заговорила, відчула прагнення донести до інших інформацію у вигляді тексту — з'явилася потреба в діяльності, без якої і сьогодні не уявляємо повноцінного діалогу між автором і читачем.

У давньому суспільстві редакторський досвід зосереджувався в мудрості наших предків. Зберігачами народних традицій виступали жерці, вчителі, провидці... Вони були хранителями слова й здійснювали те, що сьогодні можна назвати редагуванням — відсіювали незначне і зберігали цінні історичні та жанрові факти. При цьому вважалося, що доповнювати усні тексти можна, але змінювати підтверджене досвідом і ціною багатьох жертв — не допускалося.

Швидко змінюються часи, народжуються і вмирають імперії, народи, мови, культури, професії. Літературна ж сфера людської діяльності з роками лише набуває свого значення і важливості. Редактор — як у традиційному розумінні, так і в численних новітніх варіаціях — протягом сотень років залишається в усьому світі однією із найпривабливіших і найпрестижніших професій.

Для нас ця робота — основний засіб матеріального і духовного існування, джерело насолоди й творчого натхнення. Обрана відповідно до своїх природних нахилів і спрямувань, вона наповнює життя особливим сенсом і радістю.

Професія редактора існуватиме до тих пір, доки житиме слово. Незважаючи на будь-які зміни зовнішнього образу носія інформації — глиняних дощечок, пергаментів, паперових книжок, цифрової техніки, — суть справи залишатиметься, тому люди з професійним умінням роботи зі словом застосовувати своїм знанням знаходитимуть завжди.

Кожен із нас, визрівши і сформувавшись як особистість і фахівець, може на своєму рівні вплинути на ситуацію і вже самостійно закладати ті зерна, які у свій час обов'язково дадуть щедрий урожай на «видавничій ниві». Матеріальним підтвердженням є цей випуск газети. Судити вам...

Людмила Чоха,
4 курс, ФСК

ВІДЛУННЯ СПОГАДІВ

Якось у Арт-підвалі...

Уже втретє студенти факультету кіно-, телемистецтва представляли творчі роботи в **Арт-підвалі Муніципальної галереї**. Цього року відкриття виставки відбулося **14 грудня** завдяки спільним зусиллям викладачів операторської майстерності **Є. О. Павлова, А. М. Алфьорова та їхніх учнів**. Вони презентували свої фото- та відеороботи, рівень яких вражає. Деякі студенти представляли свої творіння вперше. Захоплювала різноманітність виставки. Портрет, пейзаж, натюрморт, репортажна зйомка — у кожній із робіт відбивається власний стиль та світобачення автора.

Виставка стала чудовою можливістю для наших талановитих студентів по-іншому поглянути на свої творіння, зробити перші кроки у світ сучасного візуального мистецтва за межами академії. Муніципальна галерея славиться тим, що тут свої фотознімки виставляли і сучасні творці, і метри фотозйомки. Керівник галереї зазначив, що ця платформа завжди відкрита для талановитої молоді з новими ідеями і творчими здобутками. Побажаємо нашим студентам досягати нових вершин!

Марія Шмегирівська,
3 курс, ФКТМ

«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури.
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції у
Харківській області.

Свідоцтво:
ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731–32–82; 771–04–30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК

Керівник проекту:
Н. М. Кушнарченко
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада:
О. М. Білик, Д. Кабаков,
А. Ковальова
Дизайн і верстка: Л. Чоха
У випуску брали участь: Л. Чоха
Д. Галаян; А. Городецька;
І. Жура; А. Польшак